



זכרון תורת משיח

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת ויגש ט' טבת תשע"ג גליון תקצ"ז

זמני כניסת ויציאת שבת קודש			
ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	
בני ברק	5:21	4:18	5:54
ירושלים	5:20	4:04	5:58
בארא פארק	=	4:17	5:45
לאנדאן	3:38	4:53	5:06

יומא דהילולא של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט
זיע"א - י"ד טבת

בענין השיבות אסיפות מרעים שבת אחים גם יחד
וימי השובבי"ם

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוציא י"ד טבת תשע"ב ארץ ישראל

כ"ק מרן אדמו"ר רביה"ק זיע"א עוד במעללו
יתנבר נער ויראתו חופפת על פניו, א ערליכער
אגעהוטענער בחור, ירא שמים מרבים, והיה
דבוק ומקושר בלב ונפש לאביו הרה"ק מרן רביה"ק הרמ"מ זיע"א, ואף
היה מסור אליו ביותר לסייעו בעבודת הקודש.
היה מקפיד מאוד על שבת אחים בפרט בשב"ק ואף היה מעורר על כך,
ודכרנא כי פעם בעת היותו בעיר מיאמי שבארה"ב, הוא עורר שם את
אנשי הקהילה בענין שצריך לישב ולהתאסף באסיפת מרעים בליל
שב"ק בשירות ותשבחות, וכידוע שכל הישועות ברוחניות וגשמיות
נמשכים בעת כשיושבים ומתוועדים שבת אחים גם יחד.

הרי לך גודל מעלת אסיפות מרעים,
עת שיושבים ומתוועדים יחד ומנצלים
את הזמן להתעוררות לחשבון הנפש
ולתשובה שלימה, ובאופן כזה של
שבת אחים או זוכים לכל הישועות
ברו"ג, וכן כאמור שעל ידי שבת אחים
זוכים לאמונה שלימה וקבלת עול
מלכות שמים.

וכידוע מה שפירש כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א "ומלכותו ברצון קיבלו
עליהם", דבכות הרצון שהיה להם עי"ז וכו לקבלת עול מלכות
שמים דאין לך דבר העומד בפני הרצון, ועל כן צריך להגביר את
הרצון בכיסופין וגעגועים לעבודת הבורא ועי"ז יזכה להתקרבות
של ממש ואני קרבת אלוקים לי טוב ולחזות בנועם ה' ולבקר
בהיכלו.

הנה ימים באים ימי השובבי"ם כידוע מרבינו האר"י הקדוש זיע"א
התיקונים הנפלאים אשר עשה לנו לימים אלו, ואף שיש הרבה
ענינים תיקונים וסגופים וכדו, מ"מ אין לנו שיעור רק התורה הזאת
ובכוח התורה זוכים לכל התיקונים. וכידוע מה שכתב הרה"ק בעל
היסוד העבודה מסלאנים זיע"א וזלה"ק: "הקובע לו ללמוד ערך ה'
שעות בלא שום הפסק דיבור בענין אחר ובלא ענין טעמה בעלמא
וע"ד תענית שעות נ"ל שדבר זה הוא ענין נפלא המועיל ומוזק
ומכפר ומביא אותו אדם לתשובה ולכפרה מעולה" עכלה"ק. ואף
אמרו בשמו שהוא כמו תענית משבת לשבת.

וב"ה אכשורי דרא בחסידישע ישיבות שמאוד נתקבל סדר זה, ומה
טוב ומה נעים שהישיבה בוחרים והיונגע לייט יתמידו בענין זה ואז
טוב להם בזה ובבא, ואין לנו שיעור רק התורה הזאת, והפוך בה
והפוך בה דכולה בה. וכמו שדייק כ"ק מרן זקה"ק הרמ"מ זיע"א
שקודם כל מבקשים "השיבו אבינו לתורתך", ואח"כ מבקשים על
עוד מדריגות בעבודה ובתשובה, דע"י שמתקרבים להקב"ה
בתורה, אז ממילא זוכים לכל המדריגות.
ועוזר ה' שנוכה לכל הישועות ולשמירה עליונה לכל עם ישראל
בכל מקומות מושבותיהם, ושפע רב בגשמיות ורוחניות בכללות
ובפרטות, וימלא משאלותינו במידה טובה ישועה ורחמים, ונוכה
לתורה וגדולה במקום אחד חי בני מוונני רוחא ואריכא בריאות
הגוף והנפש, וישועה שלימה וברכה שלימה וגאולה שלימה לבנין
ביהמ"ק שוין יעצט אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

דברי תורה ממורינו הגה"צ המשפיע אב"ד דקהילתנו שליט"א

כה אמר בנך יוסף שמני אלקים לאדון
לכל מצרים (מה, ט)
ל"ד מ"ש כה אמר בנך יוסף שהוא ללא
צורך, לאיזה סיבה אמר יוסף שיגידו
לאביו בשמו שמני וגו' ולמה לא די בזה
שיגידו לאביו אך שהם בעצמם ראו
שיוסף מושל על מצרים, ולמאי נצרך
השליחות שיגידו בשמו שמני וגו',
וכשנתייק בהמשך הכתובים, כשבני
יעקב באו אל אביהם ואמרו לו עוד
יוסף חי, לא מוזכר שם שעשו
השליחות של יוסף לאמר בשמו, אלא
משמע שאמרו מעצמם, עוד יוסף חי
וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים.

וי"ל כשנתייק עוד שבני יעקב אמרו לו
עוד יוסף חי ויעקב אמר עוד יוסף בני
חי, הוסיף לומר בני, מה רצה בזה, עוד
נתייק בפסוק "ויפג לבו כי לא האמין
להם", ולאחר שוידברו אליו את כל
דברי יוסף אשר דבר אליהם וגו' כתיב
ותחי רוח יעקב, משמע שעכשיו האמין
להם, ולאכאורה מה הוסיפו בדברים
שהביאוהו לידי אמונה שיוסף חי,
ורש"י כתב שאמרו ליעקב הסימן
שמוסר להם יוסף להעביר לאביו,
שלמד עמו פרשת עגלה ערופה
כשנפרד ממנו, אך עדיין צ"ב הלשון
את כל דברי יוסף אשר דבר, מהו את
כל דברי יוסף, היה לו לומר את דברי
יוסף ותו לא, עוד יש לדייק במה
שאמרו עוד יוסף חי, והקשה בספה"ק
באר מים חיים שלשון עוד חי שייך
לומר על זקן שחושבים עליו שמו מת
ובאים לבשר שעדיין חי, ע"ז שייך
לומר הנה עוד חי הוא, אבל על צעיר
לימים לא שייך הלשון הזה אלא
אומרים הנה הוא חי.

וי"ל עפ"י ששנאמר מחרה"ק מרוזין
זיע"א עה"פ כה אמר בנך יוסף שמני
אלקים לאדון לכל מצרים, ולאכאורה וכי
מה חשיבות היא ליעקב אבינו שבנו
מושל במצרים ערות הארץ וכי לזה
היתה ציפיתו ורצונו ומהו הבשורה
הטובה ששלח יוסף לבשר לאביו בזה,
אך הפירוש היא "בה אמר" המונח על
השכינה הנקראת בה, שהשכינה
מכרות ואומרת כי "בנך יוסף שמני
אלקים" שם ופרסם את אלוקותי בכל
מצרים, וזהו בשורה טובה ומשמחת
ליעקב שבנו עומד בצדקו באשר הוא
שם במצרים, עכ"ד. ולפ"ד הק' מדוייק
שפיר מ"ש כה אמר בנך יוסף, שהכוונה
על השכינה.

ולפ"ז י"ל מה שאמרו ליעקב עוד יוסף
חי כוונתם באמרם עוד, כי עוד לשון
ריבוי הוא כמ"ש רש"י עה"פ ויבך עליו
עוד, וכאן הכוונה שעוד יוסף חי, היינו
שלא רק שהוא חי בין החיים, אלא
שהוא חי בצדקתו וביראתו שניתוסף
אצלו מאז היפרדו מאביו וירד למצרים,
המשך בעמי"ב

לזכר עולם יהיה צדיק

יוחק עלי גליון זה לזכרון, את נשמת עטרת תפארת ישראל, אהבת איתן אדונינו מורינו ורבינו,
יסוד צדיק יסוד העולם, עמוד צלותהון דישאל, המנוחה הטהורה ואספקלדיא המאירה, עמוד
האש והאמת, איש אלוקים קדוש, מרנא ורבנא,
קש"ת רבינו אלתר אלעזר מנחם זיע"א
בן רביה"ק אדמו"ר מרן רבינו משיח מרדכי זיע"א
אשר עלה ונתעלה בסערה השמימה ביום י"ד לחודש טבת שנת תשס"א
זכותו הגדול והקדוש יגן עלינו ועב"י להמליץ טוב בעדינו ובעד כל עדת ישראל, להיפקד בדבר
ישועה ורחמים בביאת משיח מנחם אמי"ר



ניצוצי אש

דא"ח מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר
רבינו הקה"ט זיע"א

כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי (מד, לד)

יש לרמז בזה שמוסב על ימי הנערות שני הבחורות של האדם שהיא היסוד והעיקר בשני ימי חיי האיש היהודי, והעבודה בעידן ההיא היא המעולה והנעלה בעבודת השם יתברך, ואם חלילה נתרשל ונתבזבזו ימי הנערות להבל ולריק הרי נפגמה שלמות נפשו ותכלית נשמתו השוקקת לחזור למקור הצבא זכה ונקי.

וזוהו כי איך אעלה אל אבי - היינו הנשמה זועקת באיזה פנים אחזור אל אבי שבשמים, והנער - הכוונה לימי הנערות, איננו אתי - שהימים האלו אין בהם חפץ של מעשים טובים ועבודת הש"י. **ובדרך זה יש לומר המשך הקרא "פן אראה ברע" -** כי ידוע תדע כאשר לא מנצלים כראוי וכהונת און טוים הנערות, סופם שיבואו על עונשם וידאו ברע, עס ווערט שלעכט, כי מוקדם היצח"ר בתקופו.

[ד"ת זה אמרה רבינו זיע"א בימים אחרונים לפני הסתלקותו]

כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי (מד, לד) מאת הרב מ.ה.ג.
ביאור הפסוק ע"פ משנת חיו של כ"ק מרן אדמו"ר הקה"ט זיע"א
בפרשתנו "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי", ידוע מצדדים ז"ע וכמו שהאר"ך בזה מרן אדמו"ר זיע"א, המכוון בפסוק הזה, כי איך אעלה אל אבי שבשמים לאחר אירכות ימים ושנים והנער איננו אתי, אם לא ניצלתי ח"ו כראוי את ימי הנערות בתורה ויראת שמים, שאז הוא בחי איננו אתי, היפך הכי אצל אברהם אבינו ע"ה ושרה אמנו ע"ה, ואברהם ושרה זקנים באים בימים, ופירשו בזה שהם באו עם הימים שלהם, שהם ניצלו את כולם בשלימות לעשות רצון קונם בכל רגע ורגע, ואם הנער איננו אתי שלא ניצלו את ימי הנערות כראוי, אז באיזה פנים אעלה אל אבי שבשמים, וכמו שידוע אך שהיה מרן אדמו"ר זיע"א מופלג במעלתו של הבחורישע איהרן הנצלם כראוי לתורה ולעבודה, שהיה נאה דורש ונאה מקיים וסופר עיתו ורגעו כל הימים עד זקנה ושיבה ללא ביטול כלל, עד שהוסיף לומר לפני הבחורים שכל כך גדולה מעלת ימי הבחורים שאפי' מי שכבר זכה למלאותם כולם בתורה ויראת שמים, ג"כ יוכל להצטער אח"כ

למה לא הספיק בהם עוד יותר, והם היסוד לבני החיים שאח"כ והאדם ע"ן השדה, וטבע העצים והאילנות שכפי שמעמידים אותם בעודם רכים כך נשאר צורתם אח"כ לתמיד, לכן ישם האדם אל לבו לנצל עיתו ורגעו בעודו שתיל רך בבית ה' ואז יקיים בו שבתי בבית ה' כל ימי חיי, ואף ביתו זו אשתו שיקים לאחמ"כ יהיה בחינת בית ה' ובית מלא ברכת ה', שע"י זיווגו וישולש ותרותו שלמד עד עכשיו וכדמיו במערכת השרוי בלא אשה שרוי בלא תורה וישיב לשני שולחנות שע"י תורתו יזכה לפרנסה שהא הוא תליא ועדש"כ אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה אין קמח.
ולכן אש"ת חב"ד יראת אלוקים בגימ' א"ם אי"ן תור"ה אי"ן קמ"ח, שע"י נישואין יש לו פרנסה כני"ל ואשתו חבר כחבר, ואשה ריאת ה' היא תהלה, ולכן אמרו קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף, ואמרו קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף שניהם שווים כא' שהא הוא תליא וכני"ל, גם הרמז אם אין קמ"ח אין תורה, ר"ת מ"ח קנינים שבהם התורה נקנית שאותם יקנה בימי בחרותו ואחרים שלומות מ"ח קנינים, כי מ"ח מספר ר"ח ל"ח כמו שאמרו בן י"ח לחופה ואז הוא חתן דומה למלך כמו דוד המע"ה שמלך בהיותו בן ל', ואז היינו כמלך מצד שלימותו ותרותו שמאן מלכי תורה, ורמזו לו זה באים אין קמ"ח אין תורה ר"ת חתן מלך קדושה, וכמו שאמר פעם מרן רביה"ק

הרמ"ם זיע"א לחתן אחד כימי שבעת ימי המשתה שלו תוך כדי שאהו בזונו וא"ל ערשט קען מען לערנן אל בלאט גמ' בטוהרה (עכשיו תוכל ללמוד דף גמרא בטהרה), ולכן אמרו בן י"ח לחופה אתון ח"י שאז יזכה לתורה ע"ן חיים, ויעמד תולדות ויקרא חי שהרי רחל אמרה ואם אין מתה אנכי, ופי' רשיו"ל מכאן למי שאין לו בנים שחשוב כמת.
וזהו הרמז אך אעלה אל אבי ר"ת אלו ימי בחרות, ואיתא בפסוק שמח בחור בילדותך שישמח הבחור עם מעט הילדות שנשארו בו שיקח מזה שמחה לעבודת הש"י שטבע הילדים שהם תמיד שמחים, לכן הרמז אל אבי אתון אלף בחרות ילדות, אלף רומז להש"ת אלו של עולם שעזו וחדוה במקומו ואין השכינה שורה אלא ע"י שמחה, לכן יתקרב אלו הבחור מישראל ע"י שמחת הילדות שבו ויעלה הכל גם הגשמיות שבו לאביו שבשמים לצורך גבוה, שזהו הרמז כי איך אעלה אל אבי ר"ת הנ"ל והנער איננו אתי, שע"י כוונה זו אפשר להעלות להש"ת גם בחי הנערות עדש"כ עושה מעשי נערות כו, ועדש"כ הוא נער את בני וכו', שהיה מתרועע אתם, וכמו שהאר"ך מרן אדמו"ר זיע"א בצורך ומעלת האחדות בין הבחורים שהיו מתרועעים בצל הקדוש, והכל ע"י עסק התורה והתמדה בה שזוהו הרמז את"ר ר"ת אמת תורת ה' הש"ת.

מדברי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לדגל יומא הדילולא דמרן רבינו משה מלעלוב
לס' ונפשיו קשורה בנפשו.

היום הוא יומא הדילולא של זקנה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א, שהיה כולו נאוה שלימה שכל ענינו להחייה, ובה עסק ובה פעל כידוע והיה לו מסירות נפש על זה, ומסבת זאת בא מחול"ל לא"י כדי לפעול הגאולה השלימה אך עכ"ז לא יצא זה אז לפועל בגלל שלא היה זה עוד הזמן הנכון, ולכן נתעכב שם מן השמים ולא יכל להגיע לכותל המערבי שזה היה עיקר רצונו הטי' שעבד"ז בא לאר"י ולירושלים כדי לזכות להגיע לכותל המערבי ושם עיד"ז להביא את הגאולה השלימה.

וכמתאמר' משמיה א מאמר שאמר דכשיבוא לכותל המערבי הוא יזעק זעקה גדולה וכל ישראל יתאספו, אך מאחר שלא זימנו ולא היה זה הזמן של הגאולה שתהיה בב"א לכן נתעכב ולא הצליח לכותל המערבי, אך בתכלית אמר ששם יפעל הגאולה השלימה ובוודאי דבריו לא ישוב ריקם ואפי' בהגנות שעשה לזה קרבה את הגאולה השלימה ויקרבו אותה שתהיה עכשיו בב"א, הגם שלא הצליח להגיע לשם עכ"ז ע"י עבודתו הק' ודאי תתקרב אליו בב"א.

ובאמת סיפור הדברים והשתלשלותם היה שאכן הוא זיע"א בא לירושלים עה"ק אבל לא הצליח להגיע לכותל המערבי, לפי שמיד שבא לירושלים עה"ק תובב"א יתיך נפל למשכב של פיקוח נפש ועל"ז ציוה שיקחוהו עם מיטתו אל הכותל המערבי כדי להחיש גאולתו של ישראל כני"ל ובנוי פחדו לקחו שהרי זה חולי מסוכן, והליכה זו מסוכנת לחייו ח"ו, עד שהחליטו בלבם שהרי הנה אמנם גם נסיעתו זו לאר"י היתה מתוך הקרבה עצמית עד כדי מסכ"ן, א"כ כמו שעזרו הש"ת עד כאן יעזרוהו גם הלאה אפי' שהולך בדרכו שהוא משליך חיוו מנגד ואפי' אם ילך במסכ"ן ג"כ לא יאונה לצדיק כל און או רע ח"ו, וכיון שכל נסיעתו היתה בגדר של סכנת ופיקוח נפש לכן צריכים להביאו לכותל המערבי לפני מסכ"ן ולכן לקחוהו לשם במיטתו, אלא ששלפתו שכסבר היו קרובים לכותל המערבי וראוים הערביים הרשעים התחילו אלו הרשעים ימ"ש וזרקים עליהם מטר אבנים כדי למונעם מהמשיך בדרכם ולא היה שייך לבוא ולקרב לעבר הכותל, ומאת ה' היתה זאת יען כי לא הגיע אז הזמן לזה.

אבל ודאי שפועלתו קירבה ומקרבת הגאולה ומעלה עליו הכתוב כמו שעשאה וה' יגמור בעדי פעולת צדיק לחיים, ולכן אחר שהשלים זה או נסתלק לחיי עוה"ב כשהוא שבעים ושתיים או שבעים וארבע שנים, ומנגדם ע"ב או ע"ד ימים שהי בארה"ק, וכמו שאמר בבואו לארה"ק יום לשנה היינו שכנגד מנין שנותיו בחי"ל ובא"י חיי כמ"כ מנין ימים באר"י ואז שם נסתלק, גם היה מרגלא בפיו הק' לומר דמה שהוא נותן בכל מיני פעמים כל מיני סגולות וכדו לעשות כך או כך אין לו בהם שום כוונה בעצם זה המעשה וצורתו אלא רק כפי מה שבי' בפסוק "וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו" שלכן מה שהוא מצווה זוכים עיד"ז להצלה ולס"ד.

גם מספרים עוד שששהוא היה ילד בגיל שמונה אז אביו הק' מרן מוהר"ר זיע"א פתח לו השער ליכנס בעבודת הש"ת ועבד עמו וגם למד עמו ש"ס ופוסקים או רוב הש"ס ופוסקים ואז היה הקור גדול מאוד כרגיל בפולין, לכן עבור שיוכל ללמוד התה"ק בישוב הדעת כראוי הכניסו אביו לקופסה מלאה בקש ותבן ושם למד עמו לילות ארוכים התה"ק.

ולכן היה הולך בדרכי אביו הק' זיע"א וכמו אביו מרן רבינו דוד מלעלוב שהיה נסתר מאוד אף הוא היה נסתר עד כדי כך שלא הכירו חבריו בו ובגדולתו, ולכן אף לאחר הסתלקות אביו לא נהיה תיכף לרבי אחריו מיד, אלא רק לאחר כמה מעשיות שונות שעל ידיהם גילו שהוא קדוש עליון, ועל אחד מאלו מסופר שפ"א נסע ביער ובאמנוע הדרך עזר וירד להתפלל מנחה, ובתוך כך הרגיש מלווהו שעובר מן מסויים והוא אינו חוזר והיה זה לפלא בעיניו שנשאר כ"כ הרבה זמן שהרי היה שם שלג וכפור, לכן הוא החליט לצאת בעצמו ליער לחפש שם את מרן רבינו משה זיע"א והוא הלך לחפשו ומצאו כשהוא אוזח באמצע שמו"ע של מנחה והוא עדין מתפלל עוד שמונה עשרה כשמפניו זולגות דמעות וכבידת נוראות מה שבשר ודם אינו יכול להשיג, ולא רק זה אלא גם שבתוך השלג ראו סימני הדמעות, ובוודאי שהוא המשך בעמ"ג

תורת אמת

פנינים יקרים על הפרשה

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באוני אדוני ואל יחר אפך בעבדך וגו' (מד, יז)
ויגש אליו יהודה פי' כשאיש ישראלי נוגש לפני הקב"ה ויאמר בי אדוני תן נא לי רשות לדבר דבר באוני ביו (וכונה און כלפי מעלה כדי לשכר את האון), ואל יחר אפך בעבדך על מה שאינו ראוי והגון לכן, כי כמון כמו שאתה בקרבי כן יש בי חלק היצר הרע כי זה לעומת זה עשה אלקים והיצר הרע אינו מניח לו לעשות רצונך הקדושה. (אילנת דחי)

או יש לרמז בכתוב זה מה שאמרו חז"ל חסידים הראשונים היו שזוהו שעשה אחת קודם התפילה, ומתפללים כדי שיכוונו את ליבם למקום, שבאותו השעה היו מתפללים על כך שבתפילתם עצמה יכוונו ליבם,
וזהו ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני, רבנו של עלם עזרני בזה שידבר נא לשון תפילה עבדך דבר באוני אדוני שאוכל להתפלל תפילה ראויה כדבעי, שתתקבל לפי הקב"ה. (הרה"ק ר' נח מלכוניץ ז"ע)

ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי (מד, כה)
מפרשים בדעת זקנים מבועלי התוספות פירשו, כי יעקב פנה לעגלון הראשי שהביא את העגלות, וקרא אותו רב, כמו רב החובל, ושאל אותו העוד יוסף בני חי? כי לו האמין יעקב יותר מאשר בזניו, אשר כתוב כי לא האמין להם עכ"ל.
מעין זה בנינו בבבא מציעא (פד). התם רבי קרו לי, הכא רבי קרו לי, מפרש רש"י שם רבי קרו לי רבן של ליסטים וראש שלהם הייתי, ע"כ. לפי' התואר רב שייך לכל ראש ומנהיג. (אמרי שמו"א)

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם, אחרי ראותי את פניך (מו, ל) איתא בשל"ה הקדוש האותיות אות ד', בענין דרך ארץ שלא

יכתוב נכסיו לבניו בחייו ויהיה מהצועקין ואינן נענין (בבא מציעא עה): שמעתי בדרך הלצה, שכבא יעקב למצרים הוא וביתו לסמוך על שולחן בנו צדיק שהיה מכלכל את כולם, אמר אמותה הפעם אחרי ראותי פניך, כלומר אמר במשל הדיוט, אב אחד מפרנס עשרה בניו באהבה וברצון, ועשרה בנים לא מפרנסים באהבה וברצון אב אחד שלהם, כי זהו דבר נגד הטבע, עכ"ל השל"ה,
ומובא בספורי חסידים, אחד שאל את הרה"ק ר' יצחק מווארקי זיע"ו, מדוע עשה תורם ברצון צדקה וכסף לנצרכים, ואילו לתמוך בחוריו, הוא עושה על ידי מאמץ נפשי? ענה לו האדמו"ר זע"ל, משום שזה בניגוד לטבע, כי הטבע הוא, שהורים יכלכלו ויתמכו בילדיהם, ולא שהבנים יתנו בחזרה להורים, וכתוב בספר תולדות הגה"ק בעל מחבר שו"ת נודע ביהודה, טעם לדבר משום שאדם הראשון דאג ליוצאי חלציו ולא לאביו, לכן זה הושרש בטבע של אדם שהורים יכלכלו בניהם, והנה רבינו בחיי ברש"י פרשת ויחי, מביא שהצדקה הגדולה ביותר היא לפרנס את ההורים, לפי זה אפשר לומר טעם נוסף מדוע קשה לקיים מצוה זו? מפני שזו מצוה גדולה לכן היצר מסית יותר נגד מצוה זו, וכשם שכל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו (סוכה נב). כך כל מה שהמצוה גדולה יותר אז יצר הרע מסיתו יותר. (אמרי שמו"א).

ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו למ לפי הטף (מד, יב)
אמר א"א זצוק"ל שפיר טף הוא בלשון רז"ל הסתכלות, כאומרם ז"ל (מגילה יד): שפיל בר אווזא ועינוהו מיטסיפי ע"י"ש. והענין הוא כי העיקר לפרנסה הוא שיהיה האדם צופה ומצפה באמונה ובטחון לשמים, זהו ויכלכל יוסף היינו הצדיק מדת המשפיע (עי' זו"ח סתרי תורה וישב לב, וזה"ק ריא א) להם לפי הטף היינו לפי ההסתכלות לשמים היינו לפי השיעור שהיה כל אחד צופה ומצפה לשמים היה לו יותר, כי על ידי זה היה כלי יותר מוכן לקבל השפע (דברי ישראל)

ועתה אל תעצבו
אין ועתה אלא לשון תשובה (בר"ר פ' ב"א) ואל תעצבו שלא תעשו התשובה בעצבות כי אם בשמחה. (אמרי שאול בשם הרה"ק רבי יהואל מקומור זיע"ו)

פעל בתפילתו רבות, ואין אני יכולים להשיג זאת וכשראה זאת מלווהו, ידע שאינו אדם פשוט ורגיל כי אין זה דבר פשוט וכן עוד כמה מעשיות עד שקיבלוהו כל תפוצות ישראל למנהיג שהוא קדוש עליון, ואחר"ז גם כל צדיקי הדור חיבבו אותו והיו מחשיבים אותו עד מאוד.

גם סיפר מרן מוהרמ"מ זיע"א שלפני שנסע מוהר"מ זיע"א לאר"י נפרד מקהל עדתו שבפולין היה אז שבת פרשת דברים לכן אמר להם דברי פרידה מפרשה זו, שכתוב בפרשה 'אלה הדברים אשר דיבר משה', ופי' הכי שמושה מרמוז על מנהיג הדור וצדיק אמת שבעל דור ודור וכמ"ש 'איתפשוטותא דמשה בכל דרא ודרא ומשה שפיר קאמרת, ממילא ההמשך אשר דיבר משה אל כל ישראל פירושו שמאמרי הצדיק אמת יש להם קשר לכל ישראל וכל אחד ואחד משראל יש לו לימוד המוסר והתיקון הנפשוט יש להם הדיבורים של הצדיק אמת שהם בחי' כפטישי ופוצי' סילע שמתחלק להרבה ניצוצות וכל א' מקבל מהם לפי בחינתו, וכן יש עוד יש מאמר מר"מ מלעלוב זיע"א שאי' בתוה"ק שציוה השי"ת את ישראל כשיצאו ממצרים כמ"ש 'ואתה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלות ושמטתם על בניכם ובנותיכם וניצלחתם את מצרים ופי' מרן ר"מ זיע"א הענין בזה שהבשר ש"ע רצה שיהיו בני"י לווים של המצרים וממילא יפחדו לחזור ולשוב למצרים בכדי שלא יבקשו מהם המצריים להשיב להם את כל ההלוואות שהלוו להם, שמפורש בתוה"ק איסור לחזור למצרים וגם עוד"ז יצלו מלומד לשוב למצרים, לכן א"ל השי"ת ללוות כל זה מצרים אלא שבאמת גם בלא זה כל טוב ארץ מצרים היה מגיע לבני ישראל ולכן באמת יצאו ברכוש גדול.

מרן מוהרמ"מ אמר וכן עוד צדיקים אמרו זה גם על עוד צדיקים אחרים שאי' בזה"ק במאי דעסיק איניש בהאי עלמא עסיק בההוא עלמא שמה שהיה עוסק בעוה"ז בזה הוא עוסק בעוה"ב וממילא כמו שבחייו היה ר"מ עוסק לקרב הגאולה בודאי עסק בזה גם עתה בעלמא קדושו ואינו נהן מזה עד שתבוא גאולתו עתה בב"א, עוד מסופר שכשעלה מרן רבינו משה לאר"י הוא חפץ מאוד שבנו מרן רבינו אלעזר מנדל יבוא עמו עם כל משפחתו לאר"י אלא שהורי אשתו של מרן רא"מ לא כ"כ רצו שייבאו לא"י מפאת העניות הגדולה שיררה אז באר"י כדוע עד כדי כך שנאלצו להגיע לטובת תומכיה מחו"ל והפרנסה היתה קשה, ולכן בימים ההם להגיע לאר"י היה נצרך לזה מס"ג והם לא כ"כ יכלו להסכים בלב שלם לזה הענין ולקבל זאת שבתם תסע וערערו על זה קצת, אלא שמרן רבי משה מלעלוב זיע"א לא הסכים עמו וצוה על בנו חק שהוא חיוב לסייע עמו, וכשראו בני המשפחה רצונו החזק והתקיף של רבינו שייסע עמו לא ידעו לשיית עצות בנפשם ולכן החליטו לשאול את פי הה"ק רבי שלום מבעלזא זיע"א וכאשר יפסקו כן יעשו הלכו ושאלו את הה"ק והוא אמר שישאלו את פי הנערה היינו את אשתו של רבינו אלעזר מנדל בעלמא ויעשו כרצונה ואם תרצה ליסע לא ימנעו בעדה וכן היה ושאלו אותה, והוא היתה אשה חכמה ופינה פתחה בחכמה וענתה שהנה זה דבר ידוע בכל ארצות פולין והסביבה שהולכים יהודים ומכתתים רגליהם במס"ג לשחר פני הצדיקים בפולין, וא"כ הרי גם אר"י עצמה איז א גרויסע רבי וצריך א"כ למסור הנפש כדי להגיע לרבי גדול זה וא"כ בית שרצונה לסייע עם בעלה חק ואביו חק לאר"י וכששמעו זו התשובה הברורה מפי רבי דאם שוב עובים והניחוהו לסייע לאר"י.

ומספרים שלפני שעזב מרן ר"מ את חו"ל עשה מסע מיוחד לגדולי וצדיקי דורו להיפרד מכא"א מרחם בפ"ע וכשהגיע אל הה"ק ר"מ מרוזין אז ביקשו הרוזינער שימתין לו ויסעו שניהם יחדיו אז החוה לו רבי משה על זקנו שהוא לבן מדי ואמר לו שזקנו הלבן אינו מניח לו להמתין עוד והייב הוא ליסוע כבר עכשיו כי אין זמן כי זקנו כבר מלבין. וכן עוד מסופר שכשהלך להפרד מר"ש מבעלזא לא היה יכול להכנס אליו כי הדלת היתה מסוגרת, וה"ש מבעלזא הסתגר בתדרו ולא קיבל קהל אליו לכן הלך רבי משה לדרכו ולפתח פתח ר"ש את הדלת ושאל מה היה כאן שחלק, ענו ואמרו לו על רבינו משה מלעלוב, כששמעו ר"ש כך אז צויה שחפשו אותו באכסניא כי אולי הוא עוד נמצא כאן ושיביחורו אליו, וכן היה שחפשוהו עד שמצאוהו והוא הגיע לרבי שלום והחלו לדבר זע"ז ובין הדברים דיבר עמו רבי שלום על כוח התשובה האמיתית של האבות שבוה משפיעים אף על הבנים, שהבן ג"כ יתעלה ויוכל לזכות לכתחילה להייליגע נשמות קדושות לבניהם וגם אח"כ מוכח תשובת ההורים יזכו הבנים כדוע כ"ז ואכמ"ל. ובוה פ"י לו לה"ק מבעלזא את הפסוק יוסף ה' עליכם שתהיו זוכים שיהיה נשפע עליכם, עליכם על בניכם.

השי"ת יעזור שזכות רבינו משה בן רבינו דוד מלעלוב יגן עלינו אוף אייביג, וזכות כל הצדיקים יגנו עלינו אוף אייביג, והי ירחם ויעזור בכללות ופרטות לכל ישראל ישמח כל ישראל לראות כלליות ופרטות וכולנו זאלן האבן געפילט אלעס גוט, עכשיו זה כבר סמוך וגרא לי שלום השוכבים כדוע מהאר"י הקדוש כמה זוכים לתיקונים באלו הימים, והי"ד שנוכה לתשובה באמת מאהבה ובשמחה תמיד, וברור"י יתן לכולנו רפואות ישועות ברכות שמחות בגו"ר חיי מונוי ריחוי ואריכי, ויתן לנו ס"ד שלו הכל בניקל, תורה וגדולה במק"א, וכ"א יוושע במאי דצריך ויתן רפואה ישועה שמחה וגאולה שלימה שיוין יעצ אוף א יוסע ואופן אוף אייביג.

דברי תורה

המשך מעמ"ב א'

ועבר עליו נסיונות קשים ומרים והתגבר עליהם, והנה הוא חי בתוספת חיים שיש בהם אהבה ויראה להשי"ת, שעלה ונתעלה בשנים האלו למעלות רמות ונשגבות, והוא הנקרא איש חי ורב פעלים, ועל כל זה נוסף אצלו קדושה שזכה להאיב שמו של הקב"ה על כל מצרים כמ"ש 'הרה"ק מרוזין זיע"א, ולכן כנגד כל הריבויים הללו אמרו בלשון ערוך יוסף חי, לשון ריבוי ותוספת. ועל מ"ש כי לא האמין להם, י"ל הדנה ביעקב כתוב ויעקב איש תם וישב אוהלים, ואא"ז הרה"ק מרן הרמ"מ זיע"א אמר בקדשו לבאר הענין דאיתא שעשו פרנס לצאת לבית ע"ז, ולכאורה על עובר במעי אמו כתיב מי יתנני ירחי קדם (עי' נדה ל'): ואין לו אז יצה"ר, ולמה רצה לצאת לע"ז, ותיקן שבאמת מה שעשו רצה לצאת ליד בית ע"ז היה בכדי לשבור ולעקור הע"ז, כי לכן היה מיועד לתפקיד לחלוט נגד הסט"א, והקליפה, אלא שלבסוף יצא ממנו מה שיצא, שלא מילא תפקידו, ועוד יותר מוכך הלך בעצמו ועבד ע"ז ר"ל, ולעומת זה יעקב אבינו ע"ה תפקידו היה לישיב באהלה של תורה, וע"ז עסקו בתורה ובעבודה יתרבה האור והטוב, וממילא יסתלק החושך והרע, והשני תפקידים האלו הם ב' דרכים במלחמה נגד הקליפה, דרך א' של מלחמה ישירה עם החושך לגרוש ולבעור, והדרך הב' של תוספת אור ובכך החושך ממילא נעלם, וסיים הרה"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א שזה תורת אמת כי אחרת א"א להבין את זה, עכד"ה"ק.

ויש להסמך לזה מ"ש הרמב"ן (בפסוק י) 'וישיבת בארץ גשן', היה יוסף יודע באביו שלא ירצה לעמוד בארץ מצרים אשר שם הבירה למלכות, על כן שלח לו מעתה כי בארץ גושן יושבתו, עכ"ל. והוא כמ"ש שיעקב היה בדרך ושיטה של יושב אוהלים, ולכן לא לרוחו תהיה ישיבה בעיר הבירה של מצרים, והנה כי יתן יעקב בשמעו כי יוסף פרנס אלקותו יתן במצרים חשש מאד פן השתמש יוסף בדרך המלחמה עם הקליפה לצאת לרחובה של עיר ולגרש את הרע, ואף כי יש דרך מלחמה כזו, מ"מ לא זו היתה דרכו ותפקידו של יעקב אלא דרכו היתה לישיב באהלה של תורה ולהרבות האור, ויוסף שהיה זו איקונין שלו דומין לשל יעקב הרי שגם דרכו ושיטתו של יוסף צריך שיהיה כשל יעקב, וחשש יעקב באם יוסף לקח לו שיטה אחרת מי יודע אם לא נכשל בדרכו כי לא לו המלחמה הזו, ולכן כשאמרו לו בניו שהוא 'מושל' בכל מצרים חשש יעקב מזה ולא רצה להאמין לזה, כי מושל הכוונה למי

שמתפקידו לעקוב אחר הסרים למשמעותו אם הם מבצעים את תפקידם, ומוכרח להימצא בניהם להתעורב מהם, ולא זאת היתה רצונו ושיטתו של יעקב, ולזה אמר וידברו אליו כל דברי יוסף, הכוונה בזה שאמרו לו את לשון יוסף בדיק, ויוסף אמר כי יאמרו לבניו כה אמר בך יוסף, דייק לומר בך יוסף ולא יוסף לבד, לרמוז לו בזה כי הוא בנו דומה לו בדרך ושיטתו, ובדרך שלו שם ופרנס אלקותו במצרים שלא הלך לרחובות העיר ובשווקים אלא יושב אוהלים ועוסק בתורה ועבודה וע"ז מורה אור אלקותו בליבות בני האדם, ולזאת אחר שאמרו לו את לשון יוסף שהוא רב ענו והולך בשיטתו, ותדו רוב יעקב, ואמר רב ענו יוסף בני חי, המוונה רב ענו, שעתה ניתוסף על העוד חי שאמרו לו עוד תוספת קדושה, שיוסף בני חי שהוא בני ומתנהג בדרכי ובשיטתו.

ובענין הזה נביא מ"ש בספה"ק של החוה מלובלין זיע"א לפרש הפסוק 'אשרי אדם עוז לו בך מסילות בלבבם', שהתחיל בלשון יחיד לו בך, וסיים בלשון רבים בלבבם, אך הכוונה במי שמחזיר בני ישראל בתשובה, שאינו צריך שיהלך בשווקים וברחובות להחזירם בתשובה, אלא יעסוק בתורה בביתו, וע"ז קדושת אור תורתו ישפיע שיערה ד' רוח ממרום על האנשים שיחזרו בתשובה שלימה, וזהו אשר אדם עוז לו בך, שעוסק בתורה שנקרא עו, כמ"ש ד' עוז לעמו יתן, וע"ז גורם מסילות בלבבם של בעלי עבירה שיחזרו בתשובה שלימה, עכד"ה"ק. [ועי' בנחמה זאת פ' מקץ מ"ש דברים חריפים בענין זה] ומקובל בשם הרה"ק רבי אהרן מקארלין זיע"א שצוה לכתוב על מצבתו

שעשה פ' אלף בעלי תשובה, ואמר על כך בנו הרה"ק רבינו זיע"א, וכי יעלה במחשבה שאבא עמד ברחובות ברלין ועשה בעלי תשובה, לא ולא, אלא שישב בביתו ועסק בתורה ועבודה בקדושה וטהרה, וע"ז האיר אור של קדושה בליבות של פ' אלף אנשים וגרם להם בזה שיחזרו בתשובה. ועפ"ז י"ל בסוף הפרשה בפסוק 'וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד', וכבר עמדו בזה שהתחיל בלשון יחיד וישב, וסיים בלשון רבים ויאחזו ויפרו וירבו, ועוד דייק באוה"ח הק' למה כפל לומר בארץ מצרים בארץ גשן, ולפי הנ"ל י"ל הכוונה שע"י שישב יעקב בארץ גשן, שמכל ארץ מצרים בחר לו ארץ גשן ולא בעיר הבירה כמ"ש הרמב"ן, ולכוונה זאת כפל לומר בארץ מצרים בארץ גשן, וטעמו ונימוקו של יעקב כדי שיוכל לישב באהלה של תורה, ושיבתו אחיזה גרם שויאחזו בה שהיה לבני ישראל אותה בקדושת אור תורתו של יעקב, וע"ז ויפרו וירבו מאד, כמ"ש האוה"ח הק' כי כשתירבו הנפשות יתרבו הנולדים. (ויגש תשע"א)

היולא דצדיקים

יום שב"ק ט' טבת	רבי שבתי השני מראשקוב ב"ד מלמניא (תרמ"א)
יום א' י' טבת	רבי יוסף אלימלך הלברשטאם ב"ד משה מקשאניב (תרס"ג) - עזרא הסופר ונחמיה בן חכליא (ג'א תרמ"ב)
יום ב' י"א טבת	רבי יהודה הסופר הי"ד ב"ד שמואל - הנגיד מגרדנה ומשנה למלך ספרד (תי"א תתמ"ג) רבי אברהם חיים בן נפתלי שו"ד - תורת חיים (שצ"ב) רבי קלונימוס קלמן הלוי עפשטיין מניישטאט ב"ד יוסף ברוך (תרס"ג) - זכרה ב"ד בריה בן עדי הנביא (ג' תת"ח) מלאכי הנביא. רבי יהודה לייב ב"ד עובדיה בעל מנחת יהודה (ה' שע"א) רבי נתן ב"ד נפתלי הרץ מברסלב ב' ליקוטי הלכות (תרנ"ה) רבי מאיר שלום מקאלושיץ ב"ד יהושע אשר מפיוסיב - נהר שלום ועוד (תתס"ב) רבי נח מהארידישיץ ב"ד שלמה חיים מקוידניב (תרס"ד) רבי יהויאל יוסף בן מרן הרה"ק רבינו אלעזר מנחם מלעלוב זיע"א (תרע"ה) רבי אברהם אבא ב"ד יוסף לייפער מפיטסבורג-אשדוד - אמונת אברהם (תשי"ז) רבי יהואל מאוסטרובצה הי"ד ב"ד מאיר יהואל הלד - קדשי יהואל על קדיש (תש"א)

יום ג' י"ב טבת	- רבי משה ב"ד יצחק הלוי מפשווערסק ב' אור פני משה (תקס"ו) רבי משה ב"ד שמעון מרגליות - פני משה על ירושלמי (תקמ"א) רבי אליעזר ב"ד יעקב שטראסער אב"ד ראענדארף-ראבא ולבסוף באעיר החדש (תר"ט) רבי מרדכי חיים ב"ד יהודה לייב קסטלניץ ב' מאמר מרדכי [ד' מוסל (דיין) סלאנימער] (תשי"ד)
יום ד' י"ג טבת	כ"ק מרן רבינו משה מלעלוב בן מרן הרה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א (תרי"א) רבי שרגא פייבוש האגר מוילשיטיק ב"ד ברוך מוויז'ניץ (תרצ"ו) רבי צבי הירש מאוסטרהא ב"ד שאול - תל' מרן הבעש"ט (תקמ"ט) רבי משה מווינקוב ב"ד חיים מנחם - התן רבי מרדכי מקריסטשוב (תרפ"א) רבי יצחק הכהן הוברמן מרעננה ב"ד אשר אנשיל - ברכה משולשת (תשל"ו) רבי מנחם מנדל האגר מיישווא ב' שארית מנחם ב"ד ישראל מוויז'ניץ (תש"א)
יום ה' י"ד טבת	- ח"טא דהיולא של מרן מלאך עשרת ראשינו ותפארתנו גאון עוזנו הקה"ק טריבני אלטר אליטר מנחם וסרתו יגן עלינו ועמ"א בן מרן הרה"ק רבינו משה מרדכי זיע"א (תשס"א) רבי לוי יצחק מסטעפיץ ב"ד יוסף מאוסטילא - התן רבי מ"ס טעפיץ (תרל"ב) רבי מרדכי משומסק ב"ד יהואל מיכל לערנער - התן רבי יוסף מראדויל (תרס"ד) רבי אברהם יוסף מוגרנשטון מקאצק ב"ד חיים ישראל מפילוב - התן רבי אלימלך מקאוניץ (תריצ"ט)
יום ו' ט"ז טבת	- רבי אהרן מטיטויב ב"ד צבי בן מרן הבעש"ט וי"א שנה"ה טבת (תקע"ו) רבי דפאל מבערשייד ב"ד יעקב יאקל - תלמיד הרה"ק רבי פינחס מקורניץ (תקפ"ו) רבי שרדאל מאוסטראויצא ב"ד יעקב אריה מראדוויץ רבי חיים מרדכי דאעזנבוים ב"ד איתמו מנדבורנא (תשל"ח)

החודש העשירי

עשרה בטבת ותקופת ניטל

לכל אחד ואחד וציוה עליו לתרגם את התורה ליוגית, איש מהם לא ידע שגודרש כך גם משבעים ואחד מחבריו, בכוננתו לתפוס מי מהם ביקש לרמותו ולתרגם איזה פסוק שלא כצורתו. נתן הקב"ה דעה אחת בלב כולם שיתרגמו את התורה באופן אחד, וכולם תקנו בו - שלא ליתן מקום לאותו רשע לנגח בזיופו - ובאותן מקומות ממש שינו כולם ויתרגמו באופן אחד. אמרו חז"ל: אותו היום קשה היה לישראל כיום שנעשה בו העגל. ובמגילת תענית כתוב: כי החושך בא לעולם שלשה ימים, משל למזה הדבר דומה, לארי שניצוד ונכלא בסוגר, קודם שנכלא היו הכל יראים ובורחים ממנו, עכשיו הכל באים מציצים בו ואומרים: היכן גבורתו של זה? כך התורה כל זמן שהיא נתונה ביד ישראל ומתפרשת ע"י חכמי בלשון הקודש, הכל חרדים מפניה ומתיראים להטיל בה דופי, כיון שכלאוה בתרגום יוני כל הרוצה לפגום בה בא ופוגם ר"ל.

צום עשרה בטבת, מה טעמו?

בש"ע על הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו איתא: "בתשעה בטבת לא נודע איזו היא הצרה שאירע בו", והמגן אברהם כתב: "ובסליחות שלנו איתא שמת בו עזרא הסופר". ובשם ה"חתם סופר" אומרים כי יתכן שהצרה שאירעה בו נשמטה מפני אימת הצנזורה, כי בחודש זה חל חגג של הנוצרים, הנקרא בשם "ניטל". ולכך נתכוון הש"ע כי תשעה בטבת הוא יום צום, אבל לא גילו מפורש הטעם האמיתי מפני אימת הצנזורה. ודבר זה מוזכר כבר בשולחן ערוך (יורה דעה סי' קמח) שכתב הרמ"א "וכן אם שולח דורון לנכרי בזמן הזה ביום אחד שיש להם סימן אם יגיע להם דורון בחג הזוא, אם אפשר לשלוח לו מבערב ואם לאו בחג עיצמו".

הדברים הכתובים האלו קשים במובנם, וכנראה כי הסיבה מפני שיצנזרו בכוננה, כשנתגלה ש"ע שלא שלטה בהם יד הצנזור נמצא כתוב: "וכן אם שולח דורון לעו"ג בזמן הזה ביום ח' שאחר ניטל שקורין ניי"א ייא"ר, שיש להם סימן אם יגיע להם דורון בחג הזוא, אם אפשר לו ישלח לו מבערב, ואם לא ישלח לו בחג עיצמו". (עוד על ניטל ומנהג ישראל ביום זה בגליצונת הנאים א"ח)

החודש העשירי

חודש טבת מתחיל אמנם בימים טובים ושמחים כימי החנוכה הכלים ביום הגדול "זאת חנוכה", אולם מלבד זאת חלו בחודש טבת מאורעות קשות לישראל אשר לכן אנו מתפללים שייחפוך ה' את החודש הרביעי לששון ולשמחה.

קיבלו רבותינו כי חודש פטירתו של הרועה הראשון אברהם אבינו היא חודש טבת, בשנת ב' אלפים קכ"ג, ודרשו רשומות: ת'קבר בשיבה טובה ר"ת טבת.

גלות יכניה שהגלתה בידי נבוכדנצר הרשע היתה בחודש טבת בשנת ג' אלפים שכ"ז, שנים עשרה שנה לפני חורבן הבית הראשון. אסתר בת אחי מרדכי נשבתה ונלקחה לבית אחשוורוש בחודש טבת, וזו היתה הרפואה קודם למכת המן.

בד' בטבת בא הפליט אל יחזקאל הנביא והודיע לו על נפילת ירושלים וחורבן הבית, כפי שהודיע יחזקאל בנבואתו בתוך הגולה. בשמונה בטבת ציוה מלך מצרים לשבעים זקנים לתרגם את התורה לשפת יונית.

בט' בטבת מת עזרא הסופר, ויש אומרים בעשרה בטבת, ובש"ע (אורח חיים סי' תקפ) איתא "לא נודע הצרה שאירע בו" (כאשר נרחב לחלו). גם מאורעות אחרות בימי הגלויות היו בחודש טבת, אחד הנוראים ביותר בתולדות הגלות אירע ביד טבת ה' אלפים רמ"ז בעיר טאלעדא שבספרד, כאשר תשע מאות וחמשים אנוסים נשרפו חיים בידי האינקוויזיציה, ר"ל.

גזירת תרגום התורה

שלושת הימים ח' ט' ו"י בטבת הם הימים שבהם אירעו הצרות לישראל אשר גזרו עליהם להתענות, וקבעו עליהם חז"ל את יום צום עשרה בטבת, כאמור בח' בטבת בימי הבית השני הכריח תלמי המלך ששלט בארץ מצרים, שיתרגמו לו ישראל את התורה בשפה היונית. הוא אסף שבעים ושנים חכמים והושיב כל אחד מהם בחדר נפרד מבלי שידעו מה מבקשים מהם, לאחר מכן נכנס

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

לרגל יומא דהילולא

של הרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב ז"ע"א שחול אי"ה ביום ד' י"ג טבת הבעל"ט בבתי מדרשיו: הנם לפרסם כי מקובל הוא שאמר רבם הק': אשר כל מי שישע וישתתף לסעודת הילולא דילי' שישתדל לבקש בעדו. והזרז נשכר.

סימן טוב ומזל טוב

ברגשי גיל וחדוה הננו לברך למע"כ ידידינו האהוב, המושלם במידות תמים למעלות, וראתו קודמת להכמתו והיא אוצרו. משיים לילות כימים בתורת ד' ובעבודתו, מייקרי לומדי ומתפללי בית מדרשינו בב"ב, וכן מסור ללא ליאות למען שבת אחים במיהמ"ד מדי שבת בשבתו הרה"ג רבי יוסף חיים נחום שליט"א

לרגל שמחת לבו בשמחת נישואי הבת בשעטומ"צ ואילין מיליא יתון לדקיעא קדם רבון עלם ועלמיא שיוכה לרוב נחת דקדושה מהם ומכל יוצ"ח מתוך רוב שמחה עד בלי די, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה והחסידות, ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות לשמה.

גליון זה נודב לזכות רבי יוסף חיים נחום שליט"א לרגל השמחה

ברכת מזל טוב נאמנה

הננו לשגר לכבוד מעלת ידידינו היקר והנעלה מחשובי אנ"ש, כלי מחזיק ברכה, עדין הנפש ונעים הליכות, מסור ודבוק בכל נימי נפשו למרנן רבוה"ק, וראש וראשון לכל דבר שבקדושה, ה"ה הרה"ה רבי יוסף משה הערבסט הי"ו - בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת נישואי בתו הכלה החשובה תח"י עב"ג שיהי' בשעטומ"צ

יה"ד שיוכה לרוב נחת ושמחה מהם ומכל יוצ"ח, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל על דרך התורה והחסידות, מתוך אושר וכט"ס.

גליון זה נודב לזכות וע"י רבי יוסף משה הערבסט הי"ו לרגל השמחה במזל"ט ובשעה טובה ומצליחה. וזכות יצוי הרבים תעמוד לו להצלחה וברכה וכל מילי דמיטב

לקוריאנו היקרים

בשבוע הבא פ' ויהי לקראת יומא דהילולא רבא של ב"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א שיהול ב"ד טבת, יופיע גליון מוגדל ומיוחד בעז"ה כל הרוצה לזכות להשתתף בהוצאות הגליון לע"נ או לברכה והצלחה וכו' נא לפנות לטלפון

052-766-75-63
עד יום ג' פ' ויהי בערב.

ברכת מזל טוב

הננו לשגר למעלת ידידינו הנכבדים והיקרים מחשובי אנ"ש לרגל שהשמחה במעונם, ה"ה הרה"ח ר' מנחם משה אל הערבסט הי"ו - בארא פארק - ארה"ב ולבנו הרה"ח ר' יוסף משה הערבסט הי"ו בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת נישואי הנכדה - הבת יה"ד שיוכה לרוב נחת ושובע שמחות וכל טוב סלה.

לעילוי נשמת

האשה החשובה, אוד מוצל מאש מורת היסה ע"ה בת ר' אברהם צבי ז"ל שיינבר נפטרה ט' טבת תשנ"ה. תנצ"ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

כ"ק מרן הרה"ק רבינו משה זיע"א מלעלוב בן כ"ק מרן הרה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א וימא דהילולא קדישא י"ג טבת זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הונצח ע"י ידידינו הנדיב מנכדי רבינו הק' הרה"ה רבי שמעון איינבאך שליט"א - ירושלים

איתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא, ואף על רבינו לא נודע מקום קבורתו לאחר שנגזרו בו ידי דים שחיללו את יצועו הק'. שעה שנתגלתה הפורענות דוכדכה עד עפר נפשו הטהורה של הרה"ק מרן רבינו ה"מ זיע"א שהיה מוצר ע"כ מאוד, היתכן? בשך חסידיך לחייתו ארץ?! ולא מצא מרגוע לנפשו עד שסיפרו לו מנשה שהיה ברוסיה שהממשלה זממה לחלל את בית הקברות ולהפכו לכביש, ושם היה טמון אחד מתלמידי בעל התניא הרה"צ ר' יצחק אייזיק אפשטיין מהומעל, ושאלו צדיק אחד שיע"ץ להם שיעבירו את גופתו, אך בכל זאת שאלו את הרה"ק מוהרש"ב מלובביטש ולא אבה לענותם, אדהכי לבסוף גברה יד המחליטים להעבירו ממקומו והוציאוהו משם, באותו יום גם נפטר אותו צדיק שהתיר להעביר, וכשסיפרו זאת לרש"ב נענה ואמר: "אף אני חשתי להקפדתו של אותו הצדיק, צדיקים געבן זיך אן עצה". (צדיק מיטיב לדאוג לעצמו). כששמע מרן הרמ"מ הדברים האלו תיכף ומיד נחה דעתו היה מתנחם בכך באמרו "צדיקים געבן זיך אן עצה", וכשהציע מאן דהו להפש בסביבה אולי יגלו מחדש את מקום משכנו, אמר לו רבינו הק': "איך לנו צורך בכך! הסבא מוצא לו מקום אחר".

לזכר עולם יהיה צדיק

גליון זה מוקדש ומונצח לכבוד ולטובת נשמת כ"ק מרן הרה"ק רבינו משה זיע"א מלעלוב בן כ"ק מרן הרה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א וימא דהילולא קדישא י"ג טבת זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הונצח ע"י אחד מנכדי רבינו הק' החפץ בעל"ש. וזכות רבינו הקוה"ט ב' ההילולא תגן עלינו ולורעו עד טף כל הדורות.

לזיכוי הרבים להוצאות העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב

הארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המערכת: 077-470-3270